

Yalnızlık ocuęum Benim

– E.Kirişçi · 12 Mayıs 2019

Mezarlık... Yeşillenen dallar... Yabani bülbüllerin şarkıları... Orta yaşlı kadın sağında solunda çocuklarıyla mezar başında dua ediyordu. Yüzlere sürülen eller... Yıkılan mezar taşı... Mezarlığın karşısındaki apartmanda pencerelerden birinde tül kıpırdadı. Kadın silueti bir göründü bir kayboldu. Orta halli evin eski mobilyalarla döşeli salonu... İhtiyar kadın bir başına pencere kenarı koltukta... Yanındaki sehpadan fincanı aldı. Titreyen el... Döküldü dökülecek kahve... Ağzına götürürken telefon çaldı. Bir yandan koltuktan kalkıyor bir yandan fincanı sehpaye bırakıyordu. Yüzünde gülümseme... Telefon çalmaya devam ediyordu. Komidin karşısında... Kısa adımlarını daha hızlı atmaya çalıştı. "Geldimmm!" Zil sanki yavaşlamıştı. Yüzünde yetişememenin korkusu... Neyse ki telefon susmadan ahizeyi kaldırdı. Yükselen alçalan göğüs kafesi... "Kızım, nasılsınız? Çok teşekkür ederim. Senin de anneler günün kutlu olsun." Gözlerin çevresinde hüzün... "Tabi, tabi sizin de bir pazarınız var." Göğse bastırılan el... "Bir daha ki sefere gelirsiniz."